

[Ib Christensen]

man altså accepterer dem i en såkaldt kritesituation, ligesom man for et år siden afviste et dagsordensforslag, som vi stillede om, at man ikke ville stationere fremmede tropper i Danmark i fredstid? Det blev afvist, og dernæst er der skabt usikkerhed omkring Danmarks politik på dette område. Derfor synes jeg, det er meget uklogt af regeringen at afvise dette dagsordensforslag.

Det undrer mig også, at regeringspartiet ikke er medforslagsstiller til afværgedagsordenen; det plejer det altid at være. Hvad er forklaringen på det?

Så vil jeg gerne til hr. Stinus sige, at jeg helt og fuldt kan bekræfte den udlægning, hr. Stinus gav af mit dagsordensforslag; det er sådan det er ment. Det vil altså sige – og det være sagt også til hr. Gert Petersen – at det forhold, at man her går ind for ordet »fredstid« selvfølgelig ikke betyder, at man så accepterer kernevåben i krigstid. Det betyder et forsøg – som altså desværre endnu en gang blev mislykket – på at fastholde regeringen på den hidtidige danske officielle stationeringspolitik, i dette tilfælde vedrørende kernevåben.

Så vil jeg gerne sige til hr. Steen Folke og til hr. Arentoft, der begge med modsatrettede fortegn var bekymrede for, hvilke sovjetiske områder der eventuelt skulle opfattes som tilgrænsende landområder, at det faktisk er noget, kun præsident Bresjnev kan svare på, så derfor bliver jeg hr. Arentoft og hr. Steen Folke svar skyldig. Men det, retsforbundet og jeg mener med dette dagsordensforslag, er følgende: når der fra sovjetisk side for første gang i alle de 16, 17, 18 år, der har været diskuteret en kernevåbenfri zone i Norden, kommer en indrømmelse af, at man måske kan diskutere, at tilgrænsende sovjetiske områder inddrages, så skal vi tage russerne på ordet. Det gør man ikke i hr. Steen Folkes dagsordensforslag, og det er mangelen ved det i denne situation, men det gør dette dagsordensforslag, og så kan man se, hvor langt regeringen kan komme med hensyn til handlinger på dette grundlag. Dermed er det også sagt, at dette her ikke udelukker, at man etablerer en bredere europæisk ordning; alle her i salen vil være enige om det ønskelige heri. Dermed har jeg også svaret hr. Arne Melchior.

Jeg kunne forstå på hr. Arne Melchior, at han ikke rigtig har tillid til internationale

garantier. Det ligger jo klart i hele debatten, at de, der skal garantere en atomvåbenfri zone i Norden, selvfølgelig først og fremmest er NATO- og Warszawapagterne; det er selvfølgelig det, der er meningen med det, og det ved alle. Hr. Arne Melchior kan så være bekymret for, om disse garantier er noget værd i en given situation, i en krigssituation – det kan vi alle – men hvis vi har den bekymring, når vi ingen vegne med hensyn til nedrustnings- og fredsbestræbelser; hvis der i den grad er mistillid, kører det bare derudad som hidtil.

Jeg vil til sidst understrege, at vort dagsordensforslag kun betyder, at man giver regeringen mulighed for at forhandle om disse ting. Det betyder, at man fastholder den hidtidige politik med hensyn til kernevåben på dansk jord i fredstid, nemlig at vi afviser dem, og det betyder altså i og for sig en tilskyndelse fra det danske folketing til at fortsætte at opprioritere bestræbelserne for fredstiltag på et område, som har været stærkt diskuteret i offentligheden. Jeg beklager, at regeringen og regeringspartiet ikke engang har villet være med til det, men har afvist dette dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Når hr. Arne Melchior forklarer, hvorfor man ikke kan stemme for vores dagsordensforslag, og enkelte andre ordførere har kommenteret det, er det selvfølgelig en ærlig sag. Men forsvarsministeren efterlyste saglig information på dette område, og to af ordførerne har, som jeg har nævnt, været med til mødet i North Atlantic Assembly for 14 dage siden, hvor man også efterlyste information og lagde vægt på, hvad saglig information betød. Ikke desto mindre har ingen af de to ordførere nedværdiget sig, eller hvad man skal bruge for et udtryk, til overhovedet at kommentere forslaget. Det får mig til at citere Storm Petersen, der sagde: »Alle taler om vejret, men ingen gør noget ved det«.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Da dette »at tage til efterretning« herinde i folketinget stik imod reglerne for det danske sprog betyder, at man godkender noget,